

Miroljub Mitrović – Miki

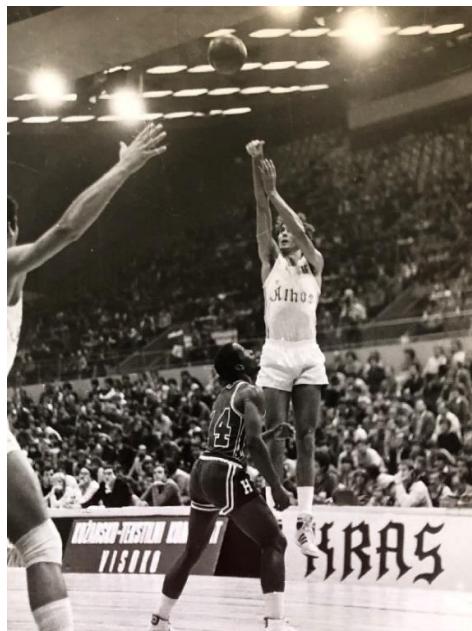
Miroljub Mitrović se rodio 6. aprila 1962. godine u Ražnju, Srbija. U vreme kada je pohađao 1. razred usmerenog obrazovanja u školi Ivan Vušović, dobio je poziv od OKK Paraćina (tadašnjeg člana prve Srpske lige) koji prihvata, i te 1976. prelazi u Paraćin i postaje član prvog košarkaskog tima.

Miki vrlo brzo iskazuje talenat koji biva zapažen na republičkom nivou i počinje da dobija pozive za razne košarkaške kampove i akcije, što rezultira selekcijom u reprezentaciju Srbije i odlaskom u Zadar na Republičko Prvenstvo Jugoslavije 1978.

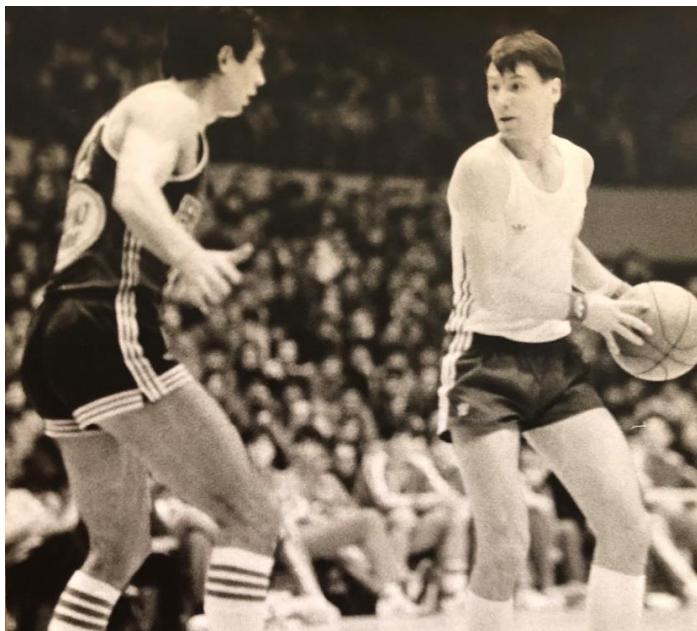
Te iste godine Miki uspeva da svojim igrama dovede juniorsku ekipu Paraćina medju top 8 ekipa u zemlji i učešće na Juniorskom Prvenstvu Jugoslavije u Čačku, Srbija.

Svojim igramama na prvenstvu privlači pažnju velikih prvoligaških klubova i dobija pozive iz čačanskog Borca (trener Profesor Aca Nikolić); beogradske Crvene Zvezde (trener Dragiša Vučinić) i sarajevske Bosne (trener Bogdan Boša Tanjević). Nakon posete tim klubovima i razgovora sa njihovim predstavnicima/trenerima, a uz pomoć tadašnjeg trenera OKK Paraćina Branka Savića, odlučuje da karijeru nastavi u Bosni iz Sarajeva.

KK Bosna, sa trenerom Bogdanom Tanjevićem, u sezoni 1977/78 osvaja svoju prvu šampionsku titulu i pobednik je Kupa Jugoslavije, što u velikoj meri utiče na Mikijevu odluku o nastavku karijere. U godini njegovog dolaska u klub 1979. KK Bosna se takmiči u Kupu Šampiona Evrope i u francuskom Grenoblu postaje Prvak Evrope pobedom nad ekipom Emersona iz Varezea, Italija.

Interkontinentalni Kup u Sarajevu 1980

Protiv Zorana "Moke" Slavnića – legende YU kosarke

U sezoni 1979/80 Bosna ponovo osvaja titulu Šampiona Jugoslavije.

Sa Bosnom, na čijem čelu je tada bio Svetislav Pešić, Miki osvaja još jedan šampionat Jugoslavije u sezoni 1982/83 kao i Kup Jugoslavije 1983.

KK Bosna prvak Jugoslavije 1983. godine.

Gornji red: Brkić, Milavić, Vučević, Radovanović, Primorac, Bilalović, Benaček, Zrno, Varajić, Pešić

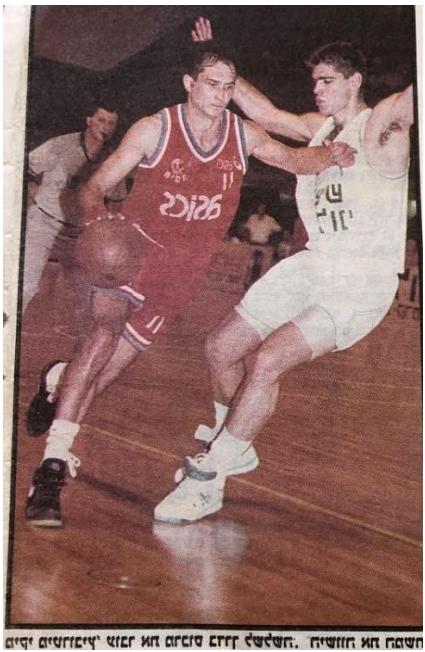
Donji red: Stublaku, Mutapčić, Pajević, Mitrović, Hadžić, Đurić

Za Bosnu, Miki nastupa 12 godina, i pred sezonu 1990/91 prelazi u Crvenu Zvezdu iz Beograda, sa trenerom Duškom Vujoševićem.

U akciji protiv Željka Obradovića beka Partizana - Beograd

Nakon Zvezde Miki svoju karijeru nastavlja u Izraelu i tamo igra naredne tri godine do 1994. kada se враћa u zemlju i nastupa za novog prvoligaša Pemont Proleter iz Zrenjanina sa kojim osvaja 5. mesto i titulu najboljeg strelca prvenstva (prosek 27 poena po utakmici).

Hapoel Holon – Izrael

Pemont Proleter – Zrenjanin, Srbija

Po završetku uspešne sezone u Zrenjaninu, na poziv svog druga i saigrača iz juniorske reprezentacije Jugoslavije, a tadašnjeg direktora kluba Zorana Radovića, Miki postaje član OKK Beograda. Za OKK Beograd igra prvih 15 utakmica u sezonama 1995/1996 i postiže 311 poena (prosek 20,7 poena po utakmici).

Nakon napuštanja OKK Beograda, put ga vodi u Rusiju i do kraja te sezone igra za novog prvoligasa Šahtjor iz Irkutska i pomaže im da se plasiraju na 5. mesto tadašnje Ruske Košarkaške Lige A, i plasman u Kup Radivoja Koraća.

Sahtjor - Rusija

Posle završetka sezone u Rusiji, Miki pregovara sa KK Radnički FMP (trener Velimir Gasić i Profesor Milivoje Karalejić) i planira da se vrati u zemlju da odigra još jednu (oproštajnu) sezonu.

Medjutim, odlazak iz OKK Beograda i igranje u Rusiji dovodi do nesporazuma sa tadašnjim rukovodstvom Košarkaškog Saveza koji (bez obzira što je odlazak bio baziran na punopravno potpisanim ugovorom) osporava dozvolu dobijenu od OKK Beograda i pokušava da spreči potpisivanje tog ugovora.

To rezultira Mikijevom odlukom da nakon 20 godina prestane sa profesionalnim igranjem.

Sa oproštaja Mirze Delibasića, legende KK Bosne i Jugoslovenske košarke

1980. godine, Miki dobija poziv od tadašnjeg selektora Luke Stančića i nastupa za juniorsku reprezentaciju Jugoslavije, na evropskom prvenstvu koje je održano u Celju, Slovenija gde reprezentacija Jugoslavije posle poraza od Sovjetskog Saveza u finalu osvaja srebrnu medalju.

Juniorska reprezentacija Jugoslavije prvenstvo Evrope 1980 godine – srebrna medalja

Gornji red: Drvarić, Djurišić, Ivanović, Tiringer, Medić, Lazić, Vukićević, Čutura, Grbović, Stančić
Donji red: Mitrović, Radović, Dabić, Cetina, Zorkić, Janžek

Nastupao je i za seniorsku reprezentaciju Jugoslavije i učestvovao na Balkanijadi 1985. godine (selektor Svetislav Pešić) gde je reprezentacija osvojila zlatnu medalju.

U godinama igranja u Beogradu i Zrenjaninu, a pre završetka aktivnog igranja, Miki diplomira na Višoj Trenerskoj školi na Beogradskom Fakultetu za Fizicku Kulturu i dobija zvanje Višeg Košarkaškog Trenera.

Nakon prestanka sa aktivnim igranjem, Miki pokušava da započne trenersku karijeru u nekom od beogradskih klubova, ali neposredno pre nego što se odlučio za jednu od opcija, njegova supruga Sonja (inače lekar po zanimanju) dobija ponudu za nastavak karijere u Torontu (Kanada) i porodica odlučuje da se tamo preseli - gde se i nastanjuje za stalno.

U Torontu, Miki uspeva da dobije angažman u košarci, tako da naredne tri godine (1998 – 2001) radi kao Associate Head Coach na Centennial i George Brown College-ima. U tom periodu, Miki dovršava studije započete još u vreme igranja i dobija zvanje Diplomirani Inženjer Informatike i Racunarstva.

Nakon 3 godine provedene na univerzitetima kao tener, Miki osniva konsalting kompaniju čija je osnovna delatnost kreiranje, razvoj i održavanje kompjuterskih softver sistema, čime se i danas uspešno bavi.